

блуду представља заједничку срамоту за Цркву и да зато таквога сви треба да се клоне и да га изгоне? И сам Павле је сатани предао блудника из Коринта, не показавши нити љубав према њему нити га прихвативши на-зад све дотле док овај на одговарајући начин није показао своје покајање.

О, човече, свим силама спасавај своју душу од таквих зала, садашњих и будућих, и то двоструких: и у будућем и у овом веку. Исавов род је одбачен због тога што је он био блудник и оскврнител, а Ровоам је био лишен већег дела царства зато што је био љубитељ жена. Његов родитељ, Соломон, који је волео жене као нико други, отишао је из овога живота не доживевши такву несрећу, и то због Давида који је једном почи-нио тежак преступ, али га је очистио потоцима суза и другим делима по-кајања.

Бежите од блуда, браћо - заповеда опет Апостол. Да је и Самсон бежао од блуда, не би пао у Далилине руке, нити би заједно са косом изгубио снагу и очи, нити би пак неславно окончао живот међу иноплеменци-ма. Да су они које је Мојсеј предво-дио као војсковођа и законодавац бежали од блуда, не би принели жртву Велфегору и не би јели жртве за мрт-ве, не би пали у оној мери у којој су пали. Да је од блуда бежао Соломон, не би одступио од Бога Који му је дао царство и мудрост, и не би подигао храм идолима.

Видите ли како блудна страст води човека чак и у безбожност? Ни лепота Сузана која је опчинила старце-судије у Вавилону не би их потом савладала и не би били побијени камењем да су од самог почетка бежали од те гнусне страсти, и да је (Сузану) претходно нису свакога дана развратно

посматрали. Ни Олоферну не би била одсечена глава да најпре Јудитине сандале, како је записано, нису при-вукле његов поглед и да њена лепота није заробила његову душу. Зато Јов каже: Завет положих очима својим да не помишљам на девојку (Јов. 31; 1). Зар се ово утолико пре не односи на жену недоличног понашања, разведе-ну или удату?

Према томе, богољупче, подвиза-вај се или у безбрачности или у бого-дарованом браку! Пиј воду из својих бунара, или, тачније речено, из твог јединог бунара, па и то чини цело-мудрено. У потпуности се уздржавај од незаконитог пијења, јер је то онда вода Стикса која се улива у (адску ре-ку) Ахеронт, вода која је испуњена смртоносним отровом и има моћ да те отрује, јер оне који је пију одвлачи пред адска врата или, боље речено, у саме дубине пакла. Бежи од меда са развратних усана, јер се зна да оне лукаво узрокују смрт развратника, која се огледа у удаљавању од Бога. Давид о томе каже: Гле, који себе удаљују од Тебе пропашиће, погубио си сваког прељубника (Пс. 72; 27).

Нужно је, дакле да онај чије је те-ло посредством Светог Духа постало храм Божији и у коме обитава Дух Божији, буде чист или да се бар очишћује, да стално буде неоск-рнављен и да се уздржава од пре-пуштања насладама, да се труди да задобије непорочност и целомудре-ност и да бежи од сваког блуда и не-чистоте, да бисмо сви ми у радости вечно обитавали уз непропадљивог Женика у непорочним ложницама, молитвама Оне Која Га је ради нашег спасења девствено родила, Његове приснодевствене, пренепорочне и преславне Мајке, сада и увек и у ве-кове векова. Амин.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ПРАВОСЛАВНИ ПРАЗНИЦИ

СРЕТЕЊЕ ГОСПОДЊЕ

Лк. 2, 22 - 40, зч. 7; Јевр. 7, 7-17, зач. 316.

**свети Григорије Палама
ИЗ БЕСЕДЕ НА СРЕТЕЊЕ**

о целомудрености и о злу које јој је противно

Симеон је представљао оруђе Духа Светог и сада је, Њиме покренут, дошао у храм, пожurio им у сусрет и примио у наручје овог Не-беског и уједно Земаљског Младенца, приносећи Му, као Богу, химну и прозбу, молећи да се у миру разлучи од свог тела, објављујући свима и тврдећи да је Он (Младенац) Спасо-носна Светлост, Која ће да обори не-вернике и да подигне оне који верују у Њега.

Затим је и Дјеви, Матери Мла-денца, предсказао бол који ће да осе-ти крај Синовљевог Крста и који ће показати да је Она по природи Мајка овог Богочовека-Младенца, као и да ће се колебљиве помисли, које ће се открити, избрисати из срдаца. Си-меон је, наимае, прекрасно доказао да ће туга коју ће Јој донети страдања Сина и дубока патња и састрадање са Њим показати да је Она истинска Мајка овог чудесног Сина.

Пророчица Ана, кћи Фануилова, удовица од осамдесет четири године, ревносна у постовима и молитвама,

која никада није одлазила из храма, тада је посебно била обузета божан-ским Духом, заблагодарила је Богу и објавила да је наступило избављење за све који га чекају, а то је овај Мла-денцац.

Такве словесне грлице послао је Дух Свети ради Сreteња Христа Који је усходио у храм, и показао нам какви треба да буду они што у себе примају Христа. Осим тога, показао нам је и какве треба да буду жене које, изгубивши мужа, остају без средстава за живот, као и мужеви који изгубе своје супруге. Ова Ана, кћи фануилова, била је удовица, али и пророчица. Зашто? Зато што је оставила световне и житејске бриге и није одлазила из храма, зато што је живела непорочно, проводећи и дан и ноћ у постовима и бдењима, у мо-литвама и псалмопојању. Природно је стога што је препознала Господа, Којем је служила свим својим дели-ма, онда када је Он дошао (у храм), као што Му и Псалмопојац-Пророк каже: Певаћу и разумећу на путу не-

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

порочном: када ћеш доћи к мени (Пс. 100; 2).

Такви треба да буду они који су из брака, посредством честитог удовиштва, приступили девственичком животу да би тако живели. Дакле, ако на други брак у потпуности гледаш с висине као на мање вредан, онда се чврсто држи своје намере и иди за онима који су од почетка до краја били безбрачни. Мада је апостол Петар имао ташту, није заостао за Јованом Девствеником који је потрчао ка живототворном Гробу, па га је чак и претекао. Зато га је заједнички Господар поставио да буде предводник предводника. На такву висину узводи богочежњивост, преносећи од тела ка духу!

Пази да одрицањем од првог (тј. брака) као од мање вредног и посејањем за другим (тј. за девствености) које не можеш да досегнеш не скренеш са пута и на посрнеш, не поступајући више по закону или изнад закона, него против закона. Ако и оне који живе у удовиштву сматрамо достојнима осуде уколико не живе целомудрено, па чак и ако су се на законит начин свезали у други брак, не сматрамо их потпуно беспрекорним (пошто су, како каже Павле, одбацили првобитну веру), колико су веће осуде достојни они који законитом браку претпостављају незаконито уживање и они који се, иако живе са (законитим) женама, не клоне разврата?! Потоп који је задесио читав свет наступио је услед блудничења оних што су се од старине називали "синовима Божијим"; због блудничења је на Содому сишао огањ с неба; несреће су стигле и Израјљце који су сагрешили са Моавкама. Узрок ондашњег истребљења великог броја људи био

је блуд, а мислим да он и данас за нас представља узрок пораза које трпимо од иноплеменика и разних унутрашњих и спољашњих зала и несрећа.

Писмо је "синовима Божијим" најпре назвало оне што потичу од Еноса, а он је био први који је полагао наду у призивање имена Господњег. Енос је био син Сита, чији се род разликовао од рода проклетог Каина и живео је целомудрено. Ради њих је тада још општао свет, све док нису, како је писано, видели кћери људске, тј. девојке из рода Каиновог. Оне су биле лепе, због чега су они, опчињени њиховом раскалашном лепотом, почели да их узимају за жене, коју год су хтели, док се нису научили њиховим делима и док се није умножило зло на земљи. Тада је наступио Потоп и све их уништио. Да се тада на земљи није нашао Ноје и Нојеви синови који су живели целомудрено - а да су живели целомудрено види се из тога што је сваки имао по једну жену са којом је и ушао у Ковчег - не би остало никаквог корена ни основа из којег би постао други свет.

Видите ли како је у старини због блуда могао да пропадне овај свет, да се није сачувао благодарећи целомудренима? Неће ли они који су недостојни овог света пошто га доводе у неред, бити одбачени и у будућем веку и предати огњу пакленом, јер се никако нису супротстављали огњу телесних наслада, осим ако не пожуре да га кроз покајање угасе и да сузама овде сперу нечистоту из прошлости?! Нека знају да ће, ако не пожуре да се кроз покајање супротставе страсти а повремено и срамној страсти која је по природи још гора од оне што јој је претходи-

ла и која је пород развратне пожуде, још овде привући паклени огањ који ће уграбити раскалашне и предати их вечним мукама.

Ко не зна за Содомљане и за њихово распаљивање противприродним блудом, за којим је уследила огњена киша и њихова пропаст? Често је и цео град страдао због једног развратника, као што се житељима Сихема догодило да их потпуно истребе Јаковљеви синови зато што је Сихем уграбио Дину, Јаковљеву кћер. Оставимо сада оно што је било пре (Мојсејевог) Закона и упитајмо: зар и сам Закон не заповеда да се невеста која није сачувала девственост убије камењем? Да се кћи свештеника која је пала у телесни грех сажеже огњем? Не забрањује ли да се плата блуднице даје као принос у храм? Зар није због Израјљца који су блудничили са Моавкама у једном дану било побијено двадесет и три хиљаде њихових мушкараца? Зато нам и велики Павле каже: Нити да блудничимо, као што неки од њих блудничеше, и паде их у један дан двадесет и три хиљаде (1. Кор. 10; 8). Овако је пре Мојсејевог Закона, у време Закона и после њега кажњаван блуд.

Шта онда рећи за нас, који имамо заповест да распнемо тело са његовим страстима и похотама, а ипак поново падамо у оно за шта долази гнев Божији на синове противљења? Упозорени смо на то да треба да умртвимо своје удове на земљи, и блуд, и нечистоту, и злу страст, и похоту, али не обраћамо пажњу на упозорења. Зар се не плашимо, ако ничег другог, а оно макар гнева Божијег, који нам прети и са неба и са земље, како овдашњим тако и вечним мукама? Не осећамо ли по-

божни страх пред јављањем у телу Сунца Правде, Христа, и зар никако нећемо да долично ходимо, као по дану? Не задрхтимо ли пред апостолским претњама, судовима и саветима, у којима се каже: Не знате ли да сте храм Божији и да Дух Божији обитава у вама? Ако неко разара храм Божији, разориће њега Бог (1. Кор. 3; 16-17), позната су дела тела, која су: прељуба, блуд, нечистота, бесрамност... зависти, убиства, пијанства, раскалашности, и слично овима за која вам унапред казујем, као што сам и раније говорио, да они који тако нешто чине неће наследити Царства Божијега (Гал. 5; 19-21), јер знајте ово, да ниједан блудник, или нечист, или лакомац, којије идолопоклоник, нема наслеђа у Царству Христа и Бога (Еф. 5; 5) и јер ово је воља Божија: светост ваша (у грчком тексту: "наша"), да се чувате од блуда, и сваки од вас да зна држати своје тело у светости и у части, а не у страсној жељи, као и незнабошци који не познају Бога... Јер нас не призна Бог на нечистоту, него у светост. Који, дакле, одбацује, не одбацује човека него Бога, који је и дао Светога Духа Својега вама (1. Сол. 4; 3-8).

Да ли би ико могао набројати све изреке апостола и пророка које се односе на ово? А ево шта апостол препоручује целомудренима, онима који су постали удови Христови: Писах вам у посланици да се не мешате са блудницима (1. Кор. 5; 9). Ако се они сами не одврате од блуда, апостол саветује друге да се одврате од њих и да их тако постиде, говорећи: Да се не мешате с неким који се брат зове, ако је блудник... с таквим заједно и да не једете (1. Кор. 5; 11). Видиш ли да онај ко се ваља у